

16 april 2015 – Mario Draghi, voorzitter van de Europese Centrale Bank, kon gisteren opnieuw ervaren dat zijn instelling niet langer moet rekenen op de bescherming geboden door onbekendheid en onverschilligheid bij de burgers. Half maart werd de opening van het nieuwe ECB-optrekje in Frankfurt al danig getekend door de [acties van Blockupy](#). Dat was *rondom* het optrekje, dat door duizenden agenten afgeschermd werd van het protest. Maar gisteren ging het protest door *in* het optrekje, en dan nog tijdens een persconferentie van Draghi himself. Stel je voor: midden in zijn gewauwel over *two percent in the medium term* springt daar een lenige jonge vrouw voor zijn neus op de tafel, strooit confetti en pamfletten uit en roept **End ECB dictatorship ! End ECB dictatorship !**

[klik hier voor een filmpje](#)

Nuchtere geesten zullen zeggen: dat zal Draghi en zijn ECB niet tegenhouden om hun desastreuze politiek voort te zetten. Ongetwijfeld niet. Maar dat de nefaste rol van het Europees monetair beleid het mikpunt is geworden van “wakkere burgers” is voor Draghi & Co geen goed nieuws. Discussies over Europese verdragen, democratisch deficit en Europees monetair beleid waren enkele jaren geleden nog beperkt tot kleine linkse kringen; een eurocrisis later wijzen steeds meer vingers naar de Europese Commissie, de Europese Raad, de Europese Centrale Bank, ...

Maar het bewustzijn groeit ook dat die instellingen bevolkt worden door politici, vertegenwoordigers van partijen die vaak om het even wat en het tegendeel ervan kunnen beweren. Op de duur roept dat ook vragen op. Dat kon ik deze morgen toevallig ervaren door te luisteren naar de commentaar van Marc Tarabella, europarlementslid voor de PS (franstalig België), die op Matin Première gevraagd werd naar zijn reactie op het incident gisteren tijdens Draghi's persconferentie. Tarabella heeft er begrip voor, gezien de negatieve rol van de ECB in Griekenland. Maar voor een keer laat een journalist het niet bij het stellen van een vraagje, en dringt bij Tarabella aan: jullie socialisten hebben toch al die Europese verdragen mee goedgekeurd ? Daarop is het antwoord al veel minder triomfantelijk: *oui, oui*, maar dat was in een tijd toen alles economisch nog voor de wind ging (wat ook al niet klopt).

Blockupy, indringsters op persconferenties, toenemend verzet tegen handelsverdragen als TTIP of CETA: het zijn stappen op weg naar de wens van Felipe Van Keirsbilck, secretaris-generaal van de Centrale Nationale des Employés (CNE, de christelijke bediendenvakbond in franstalig België) die in 2011 een [toespraak](#) beëindigde met: « **Als jullie ons beletten te dromen, dan zullen wij jullie beletten te slapen !** ».

(H. Michiel)

Hits: 1

Dit delen:

[Facebook](#)

[Twitter](#)